

Довідка про кримінальні справи про звинувачення суддів в ухваленні завідомо неправосудних рішень

(підготували Ілона Дмитрієва і Максим Серєда, Центр політико-правових реформ)

Номер рішення, дата ухвалення, номер справи, посилання на ЄДРСР	Обставини притягнення до кримінальної відповідальності	Інформація про скасування рішення (рішень), які були визнані завідомо неправосудними	Вирок	Підсудний, інформація про його звільнення або відсторонення
<p>№ 13225915 від 01.11.2010 (справа № 1-8/2010 р.)</p>	<p>Суддю С.Г. Солдакіна обвинувачено у вчиненні злочинів, передбачених ч. 2 ст. 375; ч. 3 ст. 365 КК України.</p> <p>Під час вивчення позовної заяви суддя С.Г. Солдаткін встановив, що справа, яка надійшла, не підвідомча і не підсудна суду, а позов подано неналежним позивачем до неналежного відповідача, відсутні підстави для задоволення позову, оскільки за подібними вимогами вже прийнято рішення Господарським судом м. Києва. Незважаючи на це, суддя прийняв позов до розгляду і вирішив справу, заборонивши стягнення з ТОВ податків на суму майже 100 млн. грн., які мали бути сплачені на підставі рішення господарського суду.</p> <p>Кримінальну справу щодо судді вирішив Апеляційний суд Чернігівської області, який діяв як суд першої інстанції (за законом, який діяв на момент притягнення судді до кримінальної відповідальності, кримінальну справу щодо судді розглядав у першій інстанції апеляційний суд).</p> <p>Суд встановив, що постановляючи рішення, суддя С.Г. Солдаткін фактично піддав ревізії рішення господарського суду, хоча як суддя загального суду першої інстанції не мав права цього робити.</p> <p>Встановлено, що, оскільки суддя є кваліфікованим</p>	<p>Рішення було скасовано Апеляційним судом Сумської області ухвалою від 4 грудня 2007 року як незаконне з поверненням справи на новий судовий розгляд. При повторному розгляді справи в іншому складі суду 18 березня 2008 року в задоволенні позову було відмовлено.</p>	<p>Суддю визнано винуватим у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 375 КК України та призначено покарання – три роки обмеження волі. Його звільнено від призначеного покарання через те, що минули строки давності притягнення до кримінальної відповідальності (ст. 49 КК). Суддю виправдано за ч. 3 ст. 365 КК України через відсутність у діях складу злочину.</p>	<p>Солдаткін Сергій Григорович, суддя Шосткинського міськрайонного суду Сумської області.</p> <p>Звільнений за заявою про відставку (!).</p>

	юристом, при ухваленні судового рішення він не міг не розуміти протиправності своїх дій як судді, а тому його умисел на ухвалення завідомо неправосудного судового рішення визнано доведеним.			
№ 24597130 від 11.06.2012 (справа № 1-283/11)	<p>Суддю А.І. Гетьманенко обвинувачено у вчиненні злочинів, передбачених ч. 1 ст. 364, ч. 2 ст. 368, ч. 2 ст. 375, ч. 1 ст. 376-1 КК України.</p> <p>За матеріалами справи, суддя, яка перебувала на посаді голови місцевого суду, отримала хабар у розмірі 25 тис. доларів США і ухвалила завідомо неправосудне рішення по справі про замах на контрабандне переміщення товарів на загальну суму 460 тис. грн.</p> <p>Слідством встановлено, що переслідуючи мету розподілу кримінальної справи на себе для забезпечення можливості виконання домовленостей за обіцяний хабар, суддя неодноразово використовувала підлеглих їй працівників для внесення до автоматизованої системи документообігу суду завідомо неправдивих даних.</p> <p>Бахмацький районний суд Чернігівської області дійшов висновку, що зазначеними діями підсудна спричинила істотну шкоду державним інтересам шляхом підриву авторитету й престижу органів судової гілки державної влади в Україні, й виніс обвинувальний вирок від 11 червня 2012 року.</p> <p>Потім цей вирок був скасований ухвалою Апеляційного суду Чернігівської області з направленням справи прокурору для організації додаткового розслідування. Запобіжний захід залишено у вигляді підписки про невиїзд.</p> <p>13 березня 2013 року заступник Генерального прокурора України склав письмове повідомлення про підозру судді А.І. Гетьманенко у вчиненні злочинів, передбачених ч. 1 ст. 364, ч. 1 ст. 376-1, ч. 2 ст. 368 і ч. 2 ст. 375 КК України. Інформації про подальший перебіг розслідування немає.</p>	Рішення судді А.І. Гетьманенко скасоване ухвалою апеляційного суду Сумської області 02.06.2011 року.	Остаточний вирок не ухвалений. Справу направлено на додаткове розслідування.	Гетьманенко Алла Іванівна, суддя Глухівського міськрайонного суду Сумської області. Відсторонена від посади судді у зв'язку з притягненням її до кримінальної відповідальності за рішенням Вищої кваліфікаційної комісії суддів.
№	Суддю Ю.П. Кривушенко обвинувачено у вчиненні	Ухвали судді від 3	Суддю визнано	Кривушенко Юрій

<p>24901107 від 25.06.2012 (справа № 1-6/11)</p>	<p>злочинів, передбачених ч. 1 ст. 375, ч. 1 ст. 375, ч. 2 ст. 375, ч. 1 ст. 364, ч. 1 ст. 366 КК України.</p> <p>Відповідно до матеріалів справи обвинувачення за статтею 375 КК ґрунтувалося на тому, що суддя, зловживаючи владою, діючи «в особистих інтересах» (штучне створення уявлення про дотримання присяги судді, належне виконання ним обов'язків), склав та приєднав до матеріалів справи ухвалу про призначення розгляду заяви на 10 годину 4 червня 2008 року, яку датував 3 червня 2008 року. Фактично вказана ухвала була складена суддею 4 червня 2008 року.</p> <p>4 червня 2008 року суддя постановив ухвалу про встановлення способу і порядку виконання постанови суду від 13 липня 2007 року. При цьому суддя достовірно знав, що ще 3 червня 2008 року за його вказівкою помічник судді виготовив ухвалу про встановлення способу і порядку виконання постанови суду від 13 липня 2007 року, а її копію видав учаснику без судового розгляду вказаної заяви.</p> <p>Крім того, за вказаних умов і обставин 4 червня 2008 року суддя, зловживаючи владою і службовим становищем, суддя вилучив з матеріалів справи ухвалу від 3 червня 2008 року про встановлення порядку виконання постанови суду від 13 липня 2007 року й видав завідомо недостовірну ухвалу від 4 червня 2008 року.</p>	<p>червня 2008 року про призначення розгляду заяви на 10 годину 4 червня 2008 року та від 4 червня 2008 року про встановлення способу і порядку виконання постанови суду від 13 липня 2007 року скасовані не були.</p>	<p>винуватим у вчиненні злочинів, передбачених ч. 1 ст. 364, ч. 1 ст. 366, ч. 2 ст. 367 КК України та призначено покарання у вигляді 2 років 6 місяців позбавлення волі з позбавленням права обіймати посаду судді строком на 3 роки та штрафом у розмірі 510 грн.</p> <p>Його звільнено від відбування покарання у вигляді 2 років 6 місяців позбавлення волі, з іспитивим строком 1 рік (у порядку ст. 75 КК України).</p> <p>Суддю виправдано за ч. 1 ст. 375 КК України через відсутність у його діях складу злочину (не встановлено мотиву).</p>	<p>Павлович, суддя господарського суду Сумської області.</p> <p>Інформація про звільнення судді з посади відсутня.</p>
<p>№ 36788997 від 22.01.2013 (справа № 1-2/13)</p>	<p>Суддю В.В. Люлько обвинувачено у вчиненні злочинів, передбачених ч. 1 ст. 364, ч.1 ст. 366, ч.1 ст. 375, ч. 2 ст. 364, ч.2 ст. 375, ч. 2 ст. 364, ч. 3 ст. 365, ч. 2 ст. 366, ч. 2 ст. 375, ч. 2 ст. 375, ч. 2 ст. 366 КК України.</p> <p>За матеріалами справи, він ухвалив рішення за відсутності сторін та їх представників у судовому засіданні, організував залучення секретаря судових засідань до складання підроблених протоколів судових засідань з метою</p>	<p>Неправосудні рішення судді скасовані Апеляційним судом Вінницької області. Також щодо судді були прийняті окремі</p>	<p>Суддю визнано винуватим у вчиненні злочинів, передбачених ч. 1 ст. 366, ч. 2 ст. 366, ч. 1 ст. 375, ч. 2 ст. 375 КК України та призначено покарання у вигляді 5 років 2</p>	<p>Люлько Володимир Володимирович, суддя Гульчинського районного суду Вінницької області.</p> <p><u>Звільнений</u> з посади у зв'язку з набранням</p>

	<p>безпосереднього використання для приховування ухвалення неправосудних рішень у цивільних справах.</p> <p>Також суддя багаторазово ухвалював однотипні завідомо неправосудні рішення про звернення стягнень на земельні ділянки. Він порушив норми статей 109, 114, 121 ЦПК України й не повернув позовні заяви на підставі порушень правил про підсудність, натомість прийняв відповідні цивільні справи до розгляду.</p> <p>У кожній справі суддя не провів фіксування судового засідання технічними засобами; не вживав заходів до з'ясування та залишив без дослідження докази про недостатність майна кожного з відповідачів для погашення боргу; незаконно звернув стягнення на земельні ділянки, визнав право власності на земельні ділянки за позивачами по кожній справі, а також встановив обов'язки для державних органів, які не були учасниками й сторонами судового слухання справи.</p>	<p>ухвали у зв'язку з грубим порушенням закону при ухваленні рішень.</p>	<p>місяців позбавлення волі з позбавленням права обіймати посаду судді строком на три роки.</p>	<p>законної сили обвинувальним вироком щодо нього.</p>
<p>№ 31128515, від 26.04.2013, № 36061964 від 13.12.2013, № 40175697 від 15.08.2014 (справа № 0306/7567/2012)</p>	<p>Суддю Л.С. Рака обвинувачено в одержанні хабара за ухвалення завідомо неправосудного рішення у справі про притягнення особи до адміністративної відповідальності за статтею 162 КпАП (Порушення правил про валютні операції). Йому були пред'явлені обвинувачення у вчиненні злочинів, передбачених ч. 3 ст. 368, ч. 2 ст. 369-2, ч. 2 ст. 375 КК України.</p> <p>Завідома неправосудність рішення, на думку органів обвинувачення, полягала у тому, що суддя свідомо грубо порушив норми права при вирішенні справи про притягнення особи до адміністративної відповідальності. Зокрема, суддя Л.С. Рак не сповістив особу, яка притягалася до адміністративної відповідальності, про час і місце розгляду справи, не розглянув справу у передбачений законом 15-денний строк, не з'ясував повно, всебічно і об'єктивно обставини справи, не проводив відкритого розгляду справи, дослідив докази за відсутності особи, яка</p>	<p>Рішення судді Л.С. Рака не було скасоване в апеляційному порядку.</p>	<p>Остаточний вирок не ухвалений. Справа перебуває на новому розгляді у суді першої інстанції.</p>	<p>Рак Леонід Степанович, суддя Червоноградського міського суду Львівської області.</p> <p>Не звільнений з посади, однак відсторонений за рішенням Вищої кваліфікаційної комісії суддів.</p>

<p>притягалася до адміністративної відповідальності.</p> <p>Суди розглядали кримінальну справу щодо судді неодноразово.</p> <p>26 квітня 2013 року Ковельський міськрайонний суд Волинської області визнав винним суддю Л.С. Рака за ч. 3 ст. 368 КК, однак виправдав за іншими обвинуваченнями. Зокрема, щодо завідомо неправосудного рішення судді суд вказав, що наведені аргументи обвинувачення можуть свідчити про наявність підстав для притягнення судді Л.С. Рака до дисциплінарної відповідальності, однак не є достатніми для визнання рішення завідомо неправосудним.</p> <p>Вирок суду першої інстанції скасований в апеляційному порядку. Апеляційний суд Волинської області направив справу на новий розгляд в суд першої інстанції. <i>Підставами для скасування</i> стало недоведення обвинувачення за ч.3 ст. 368 КК та відсутність достатнього аналізу доказів у справі.</p> <p>13 грудня 2013 року Ковельський міськрайонний суд Волинської області повністю виправдав суддю Л.С. Рака Суд визнав, що підсудний був спровокований на отримання хабара діями працівників правоохоронних органів. Крім того, на думку суду, не всі порушення процесуальних норм, навіть ті, що тягнуть скасування рішення суду, можуть свідчити про завідому неправосудність рішення.</p> <p>Вирок суду першої інстанції повторно скасований в апеляційному порядку з направленням справи на новий розгляд в суд першої інстанції. <i>Підставами для скасування</i> стало те, що суд першої інстанції не дав належної правової оцінки всім доказам обвинувачення, не навів вмотивованих підстав для виправдання по кожному з епізодів, а також допустив істотні суперечності у своїх висновках.</p> <p>15 серпня 2014 року Ковельський міськрайонний суд Волинської області втретє розглянув справу щодо судді Л.С. Рака. Суд визнав підсудного винним за ч. 3 ст. 368, ч. 2 ст. 369-2, ч. 1 ст. 375 КК України. Перекваліфікуючи обвинувачення з ч. 2 ст. 375 на ч. 1 ст. 375 КК, суд визнав</p>			
--	--	--	--

	<p>відсутність корисливих мотивів при ухваленні завідомо неправосудного рішення. Суд аргументував відсутність корисливого умислу тим, що підсудний уже отримав гроші за ухвалення завідомо неправосудного рішення, а отже, мав намір виконати обіцянку (за яку отримав хабар), що не є свідченням корисливого умислу особи.</p> <p>Вирок суду втретє скасований Апеляційним судом Волинської області з направленням справи на новий розгляд до суду першої інстанції. Апеляційний суд звернув увагу на неправильність перекваліфікації, здійсненої судом першої інстанції, а також на те, що деякі докази у справі не були оцінені належним чином.</p>			
<p>№ 32569469 від 18.07.2013, № 37045616 від 07.02.2014 (справа № 1/489/62/2013, № 1/489/24/2014).</p>	<p>Суддю С.П. Таранцова обвинувачено в ухваленні завідомо неправосудного рішення за ч.1 ст. 375 КК. Суть «неправосудного рішення» полягала у тому, що С.П. Таранцов виніс постанову про видачу сторонній особі (не власнику) вилученого автомобіля «КАМАЗ», який в цей час перебував на штраф майданчику. Зробив це суддя на основі КпАП, хоча автомобіль був затриманий слідчим на підставі Кримінально-процесуального кодексу. Тобто суддя мав прийняти рішення, керуючись лише нормами КПК, однак не зробив цього.</p> <p>Крім того, ухвалюючи рішення про видачу автомобіля сторонній особі, суддя вчинив інші грубі порушення норм права. Зокрема, суддя розглянув справу, незважаючи на те, що заява про повернення вилученого транспортного засобу не відповідала нормам КпАП, розглянув справу без участі заявника і власника автомобіля, не дослідив обставини затримання транспортного засобу, розглянув справу з порушенням порядку, визначеного законом, без резолюції голови суду тощо.</p> <p>Суди розглядали кримінальну справу щодо судді неодноразово.</p> <p>18 липня 2013 року Ленінський районний суд м.</p>	<p>Рішення судді С.П. Таранцова скасоване в апеляційному порядку.</p>	<p>Суддю визнано винуватим у вчиненні злочину, передбаченого ч.1 ст. 375 КК України. Призначено остаточне покарання у вигляді двох років обмеження волі. На підставі статті 75 КК України звільнено від відбування покарання з випробуванням строком на 1 рік.</p>	<p>Таранцов Сергій Петрович, суддя Каховського міськрайонного суду Херсонської області.</p> <p>Не звільнений з посади (подання про звільнення за порушення присяги перебуває на розгляді Верховної Ради, 14 січня 2015 року зарєєстрована постанова про звільнення судді).</p>

	<p>Миколаєва визнав винним С.П. Таранцова у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 375 КК України. Вирок суду першої інстанції скасований в апеляційному порядку. Апеляційний суд Миколаївської області направив справу на новий розгляд до першої інстанції. <i>Підставами для скасування</i> стало те, що суд першої інстанції у своєму рішенні фактично скопіював матеріали обвинувального висновку. Крім того, суд першої інстанції, зазначивши про своє критичне ставлення до показань підсудного, не вказав, які саме твердження підсудного він ставить під сумнів та мотиви для цього.</p> <p>07 лютого 2014 року Ленінський районний суд м. Миколаєва повторно визнав винним С.П. Таранцова у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 375 КК України. Апеляційний суд Миколаївської області підтвердив це рішення.</p>			
<p>№ 3402094 від 10.10.2013 (Справа № 752/278 0/13-к)</p>	<p>Суддю Г.В. Кулініченко обвинувачено в тому, що він умисно визнав право власності на земельні ділянки, усвідомлюючи відсутність рішень відповідного органу місцевого самоврядування про передання земельних ділянок у власність, порушуючи при цьому його виключну компетенцію на здійснення права власності від імені Українського народу.</p> <p>Справа має кілька епізодів.</p> <p>Завідомо неправосудність рішення судді Г.В. Кулініченка від 03 квітня 2009 року полягала у тому, що він проігнорував розпорядження КМУ № 610-р від 10.04.2008 року «Про деякі питання розпорядження земельними лісовими ділянками», яким зупинено прийняття рішень про надання згоди на вилучення ділянок, проігнорував встановлене законом право держаних адміністрацій самостійно вирішувати питання щодо надання земельних ділянок, а також те, що до вирішення адміністраціями цього питання, право позивача на спірну земельну ділянку не</p>	<p>Рішення судді від 03.04.2009 підтверджене апеляційним судом, однак скасоване Верховним Судом.</p> <p>Інше рішення судді від 17.11.2010 скасоване апеляційним судом.</p>	<p>Суддю визнано винуватим у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 375 КК України. Призначено покарання у вигляді обмеження волі на строк 2 роки. На підставі статті 75 КК України звільнено від відбування покарання з випробуванням строком на 1 рік.</p>	<p>Кулініченко Геннадій Володимирович, суддя Обухівського районного суду Київської області.</p> <p>Звільнений з посади у зв'язку з набранням законної сили обвинувальним вироком щодо нього.</p>

	<p>може вважатися порушенням тощо.</p> <p>В іншому рішенні від 17 листопада 2010 року суддя визнав право власності на певні земельні ділянки, розташовані на території Обухівської міськради Київської області, з одночасним скасуванням державної реєстрації відповідних державних актів на право постійного користування. При цьому суддя проігнорував, що виключно до компетенції Обухівської міської ради належить питання надання у власність земельних ділянок, а віднесених до компетенції суду питань у позові заявлено не було.</p> <p>10 жовтня 2013 року Голосіївський районний суд м. Києва визнав Г.В. Кулініченка винним у вчиненні злочину, передбаченого ч.1 ст. 375 КК України. Корисливі мотиви або тяжкі наслідки суд вважав недоведеними. Апеляційний суд м. Києва вирок суду першої інстанції <u>залишив без змін</u>.</p>			
<p>№ 41271990 від 07.11.2014 (справа № 339/417/14-к)</p>	<p>Суддю А.М. Гайдука обвинувачено у вчиненні злочинів, передбачених ч. 2 ст. 375, ч. 1 ст. 366 КК України.</p> <p>Згідно з матеріалами справи, він ухвалив п'ять завідомих неправосудних рішень про закриття провадження у справах у зв'язку з визнанням мирових угод, на підставі яких за фізичними особами, що виступали фіктивними сторонами у справах, визнано право власності на 12 приміщень, загальною площею 2 тис. 452,4 кв.м. та загальною вартістю 3 млн. 502 тис. 862 грн., розташованих на території м. Львова та належних територіальній громаді м. Львова. В ході розгляду цих справ суддя А.М. Гайдук також вчинив службове підроблення.</p> <p>Завідома неправосудність рішень судді полягала у тому, що суддя А.М. Гайдук грубо порушив правила підсудності, допустив численні порушення норм процесуального права, зокрема, визнав мирову угоду, незважаючи на те, що вона порушує права, свободи та інтереси інших осіб, підписав протокол судового засідання, який містив завідомо неправдиві відомості щодо участі осіб у судовому засіданні,</p>	<p>Рішення судді скасовані апеляційною інстанцією 17.09.2013, 25.04.2013, 27.05.2013, 28.05.2013, 29.05.2013.</p> <p>Направлені окремі ухвали щодо порушення норм закону суддею.</p>	<p>Суддю визнано винуватим у вчиненні злочинів, передбачених ч.1 ст. 366 КК України, ч. 1 ст. 375 КК України. Призначено остаточне покарання у вигляді обмеження волі строком на 2 роки з позбавленням права займати посаду судді строком на 3 роки.</p>	<p>Гайдук Андрій Мар'янович, суддя Дрогобицького міськрайонного суду Львівської області.</p> <p>Не звільнений з посади. <u>Відсторонений</u> від посади строком на 2 місяці 26 грудня 2014 року. Інформації про відсторонення після закінчення цього строку немає.</p>

<p>провів слухання справи без фіксації технічними засобами тощо. Крім того, суддя неодноразово підписував протоколи судового засідання, що містили завідомо неправдиві відомості про участь сторін у судовому засіданні.</p>			
--	--	--	--

07 листопада 2014 року Болехівський міський суд визнав Гайдука А.М. винним у вчиненні злочинів, передбачених ч.1 ст. 366, ч. 1 ст. 375 КК України. Корисливі мотиви або тяжкі наслідки суд вважав недоведеними, а тому перекваліфікував вчинені дії з ч.2 ст. 375 на ч. 1 ст. 375 КК України. Апеляційний суд Івано-Франківської області вирок суду першої інстанції [залишив без змін](#).